

[Robert Mikkelsen.]

skere privat tysk Ejendom til Dækning af Clearinggæld, hvis den er opstaaet paa Basis af fredelig Overenskomst med den tyske Stat, og det er ogsaa klart, at vi ikke kan have videre store Krav paa Tyskland fra den Tid, der ligger efter vor officielle Optagelse i De Forenede Nationers Sammenslutning.

Forudsætningen for denne Lov er altsaa en Erkendelse af, at der siden 9. April 1940 — og ganske uanset, hvilke saakaldte Aftaler og Overenskomster der senere er indgaaet — har været Krig eller i hvert Fald en Tilstand, der ganske maa sidestilles med Krig, mellem Danmark og Tyskland. Erkender man dette, maa man ogsaa tage Konsekvensen af dette Standpunkt paa andre Omraader — for at nævne et enkelt: ogsaa naar man bedømmer Danskes Deltagelse i Krigen paa tysk Side. Erkender man ikke dette, forekommer det mig, man vil faa svært ved senere tilstrækkeligt at begrunde det, der her sker.

Jeg vil bede den højtærede Handelsminister udtale sig om dette betydningsfulde Problem, altsaa om Grundlaget for det danske Erstatningskrav og den særlige Maade, vi her søger det delvis dækket paa, og jeg vilde for Resten gerne samtidig høre lidt mere om Konfiskationen af japanske Aktiver ud over Motivernes yderst sparsomme Bemærkninger. Saa vidt jeg ved, bestaar der ikke og har ikke bestaaet nogen Krigstilstand mellem Danmark og Japan, og om man herefter kan søge Dækning for danske Tilgodehavender ved Konfiskation af privat japansk Ejendom, vil jeg gerne høre Handelsministerens nærmere Begrundelse for.

Saaledes som Forslaget er formuleret, vil det helt afhænge af den Kommissarius, der skal indsættes, hvorledes Konfiskationen kommer til at foregaa. Man maa meget haabe, at det vil lykkes Ministeren til dette Hverv at finde en Mand, der ikke blot er handelskyndig og har den fornødne tekniske Indsigt, men som ogsaa har de store Evner, det Initiativ og den Energi og Maalbevidsthed, som utvivlsomt kræves for at trænge til Bunds i det Væv af finansielle Transaktioner, han sikkert ofte vil blive stillet over for.

Man har jo ikke i alle Tilfælde været lige heldig, hvor det drejede sig om Indsættelse af Administratorer efter den hidtil gældende, foreløbige Ordning. Det kan ikke styrke Tilliden til Alvoren i den Indgriben, der skal finde Sted for at hindre fremtidig tysk økonomisk Ekspansion og Aggression, naar man har set fratraadte Direktører for tyske Selskaber. Dagen efter tiltræde paa ny med

Prokura som daglige Medledere under den nye Administrator, eller naar Sagførere, der efter Loven fratræder som Bestyrelsesmedlemmer eller Formænd, altsaa som Repræsentanter for tyske Kapitalinteresser, samtidig af Ministeriet eller af Retten indsættes som Administratorer eller Likvidatorer, altsaa som Repræsentanter for De Forenede Nationers Interesser.

Det kan ikke gaa an, at en Højesterets-sagfører bliver Administrator for sin Svigerfaders 5 tyske Selskaber, og at den samme Højesteretssagførers Kompagnon og Kontorfælle bliver Likvidator i de Selskaber, hvor Højesteretssagføreren selv maa træde tilbage fra sine Poster. Man kan være saa overbevist, man være vil, om en saadan Sagførers eller hans Kompagnons Loyalitet i sit Hverv, men man maa dog kunne sige sig selv, at den Slags Transaktioner er fuldstændig kompromitterende for hele den paa-gældende Ordning. Naar der er Sagførere, som ikke selv kan se dette, maa det siges til dem. Det er mit Haab, at den ny Kommissarius vil kunne sige det med tilstrækkelig Vægt.

Dette skal siges, ikke fordi vi skeler til vore amerikanske Tilgodehavender og ikke for at imødekomme fremmede Ønsker og Interesser, men simpelt hen fordi vi vil gennemføre de Bestemmelser, vi vedtager, anstændigt og reelt, saadan som det danske Folk selv ønsker det.

Der er en Række Spørgsmaal vedrørende Lovforslaget — bl. a. Spørgsmaalet om Fordelingsnormen efter Paris-Aftalerne og vedrørende tilsvarende Lovgivning i andre Lande, som er kommet før os paa dette Omraade —, som vi gerne vil søge nærmere belyst i det Udvalg, som bliver nedsat, men derudover er der et Par Enkeltheder, som jeg allerede nu vil pege paa.

De tidligere Ordførere har omtalt Bestemmelserne i § 5 om det Nævn, der skal afgøre, i hvilke Tilfælde tysk Ejendom eventuelt kan fritages for Konfiskation, altsaa hvad der nærmere skal forstaaes ved tysk *fjendtlig* Ejendom. Dette Nævn skal efter Forslaget bestaa af Medlemmer, udpegede af 6 Fagministre. Jeg vilde finde det rimeligt, om der i dette Nævn var Repræsentanter for Rigsdagen, idet det jo her ikke særlig drejer sig om tekniske, juridiske eller finansielle Forhold, men om politiske og f. Eks. humane Hensyn, som langt overvejer disse økonomiske og juridiske Ting, der kommer med i Betragtning.

I Forslagets § 7 understreges det stærkt, at der kun i Undtagelsestilfælde kan blive Tale om, at Staten til eget Brug beholder